

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Sigillum Sacramentale An certis locutionibus frangatur

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

SIGILLVM SACRAMENTALE
An certis locutionibus frangatur.

Sigillū fran- 1. **D**ubium est de quibusdam modis
gitter, si Sa-
loquendi generalibus, & remo-
cerdos dicat, tis. Et primō.
se audisse 21. Frangeret sigillum Confessarius
grave peccata. dicens, se audivisse in tali Monas-
terio peccatum grave; etiam si non nomi-
naret pœnitentem, ut ait Villalob. e. 1. 17. 9.
civitate. diff. 73. numer. 5. Et Hurt. de penit. diff.
12. diff. 4. idem docet de Confessario, qui
infamaret civitatem alicujus generis
peccati, quod ex sola Confessione no-
vit, quando ipsi cives in particulari,
etiam pœnitentes; aliquo modo affice-
rentur infamia: quod facile contingit,
quando civitas non est ampla, & pœni-
tentes sunt aliquo modo suspecti. Et ra-
tio est, quia tunc Confessio sit illis odio-
sa. Vide etiam Vasq. in 3. p. t. 4. question. 93
a. 4. dub. 3. p. 2. t. 15. resolut. 15. & p. 5. t. 11
ref. 35

Aut si supe- 22. Dubitat Turrianus de pen quæst.
rior Conven- 11 art. 11. diff. 33. dub. 1. an Superior lo-
tus dicat calis, dicens Provinciali, vel Generali,
Provinciali, in ea domo facultatem quo ad reservata
in ea domo
facultatem
in reservata
sæpius peti.

ta sæpius postulari, frangat sigillum.
Et concludit injustè agere. Nam si id
facit, ut Provincialis habet aliquam
notitiam in ordine ad gubernationem
externam, est periculum ne ex illa no-
titia & ex aliis circumstantiis, vel co-
gnoscatur peccatum aliquod subditum,
vel sinistra illius intentio. Si vero ab-
que hoc fine id faciat, talis manifestatio
est inutilis, & imprudens, contra ho-
nam existimationem ejus communita-
ris. Ita ille, & bene quidem, part. 5. tr. 11.
ref. 45.

Item si Sacer- 23. † In particulati verso, si explicet
dos dicat se pœnitentem, & dicat solum in genere
audiuisse pœccata Petri, vel ejus
Confessionem, regulariter non fra-
aliculus ad git sigillum. † Si tamen pœnitens ua-
ipsum secretò accedentis, lecretò ei confessus est, ut nolle id
ab aliquo, v. g. à suo Confessario or-
dinario, sciri, ne ex hoc suspicetur sub-

esse peccatum aliquod grave, tunc per
talem locutionem frangeret sigillum, si
non sacramentale, saltem naturale cui
illum pœnitens se obligavit, sive expre-
sè afferens ne id alicui dicat, sive tacite,
secreto ad ipsum accedens. Ita ex Na-
varro Reginaldus t. 1. lib. 3. c. 4. num. 5. 4.
p. 5. t. 11. ref. 47.

24. Frangeret quoque sigillum Con-
fessarius, si diceter: Non absolvī, ver. gr. absoluissē
Paulum. Nam quamvis multæ adiun. Paulum, 24. g.
honestæ causæ retardantes absolutio-
nem absque defectu pœnitentis; ex
tali tamen Confessarii dicto absolu-
additione causæ honestæ, colligitur,
absolutionem non esse datam, ex defec-
tu dispositionis, vel quia habuit casum
reservatum, & sic modo quodam con-
fuso datur intelligi status pœnitentis.
Ita Granado in 3. part. contr. 7. tractat. 11.
disp. 6. num. 2. & alii contra Henriquez
lib. 6. cap. 2. num. 5. Item dicendum est
cum Fagundez pr. 2. lib. 6. cap. 5. numer. 9
si Confessarius interrogatus, an Petrum
absolverit, dicat non absolvī, quia pro-
pter supervenientis impedimentum Con-
fessionem finivit; nam talis responsio
statim offendit audientium aures, &
malam opinionem de statu pœnitentis
ingenerat, nisi alioqui probatæ, ac
notæ virtutis esset, & conscientiæ. Ad-
vertit tamen Suarez in 3. part. tract. 4.
disput. 33. / et. 6. sic interroganti respon-
deri posse, non absolvī, quia nondum per-
ficit Confessionem. Sed in hoc adhiben-
da est magna cautela, ne detarocca
credendi, quod confessio sit longa pro-
pter peccata mortalia, vel extraordina-
ria venialia Granado ubi supra. Nota Aut publicè
etiam hic, quod Confessarius dicens pœccatorum
de peccatore publico, se non illum ab-
soluisse, quia non videt pœnitentiam
publicam de peccato, aut quia scandalo
publico non satisfacit, frangit sigil-
lum: quia non solum dat intelligere,
quod non fecit pœnitentiam, non satis-
fecit, &c. quod est publicum; sed etiam
quod confessus est illud peccatum sine
vera pœnitentia, quod alias non con-
stat, cum potuerit vere confiteri, cum
proposito scilicet, & promissione,

Nnnna 2 satis-

satisfaciendi, & postea non satisfacere. Solum ergo dicere posset: *Fecit officium meum, sentio cum Ecclesia Catholica, quod impoenitentes absolvit non debeant.* Tarrac. tom. 4. disp. 6. q. 9. dub. 6. numer. 127 Ubi etiam contra Sa. V. Confessor, asserit, nec dici posse, quod publicus peccator suum peccatum confessus sit, part. 5. II. resol. 42.

Aut Petrum 25. Si Confessarius diceret, Petrum confessum esse venialia confessum esse, sigillum non frangeret: nam sine his non potest dari absolutio. Secus, ait Hurtadus *disput.* 2. diff. 4. si dicat, confessum esse plura venialia; nam hoc est occultum. Sicut etiam (ait Mald. cap. 12) si dicat, confessum esse venialia gravia. part. 5. tract. 11. ref. 49.

Et bonū erit, 26. Frangere quoque sigillum, ait Grassis Sacerdos, nadus *disp. 3. n. 3.* Confessarium, si dicere pœnitentem suis minutissimis peccatis caput ejus obvindere: quia dicit aliquid ignominiosum pœnitenti, ex quo ipse crubesceret: nam scrupuli propriè procedunt ex ignorantia. Sed revera nomen *scrupulosus*, communiter denotat hominem timoratum. Benè ergo faceret Confessarius, si ab his quoque locutionibus abstineret. Sed secus non frangit sigillum. Coninc. de sacr. *disp. 9. dub. 1. n. 11. p. 5. t. 11. ref. 50.* & novissime. p. 10. t. 12. ref. 34.

SIGILLVM SACRAMENTALE

An aliquando aperire licent.

Sigillum non 27. IN nullo penitus casu sigillum sa- potest aperiri. I sacramentale aperire licet invito pœnitente. Non ad tuendam vitam pro- priam, nec ad bonum sive temporale sive spirituale totius mundi. Quod enim Confessarius vitam potius debeat amittere, docent contra Gabriel. in 4. *disp. 21.* Ad tuendam *quest. 1. art. 4.* D.D. quos citat, & sequitur *Turr. de pœn. disp. 33. dub. 3.* & ratio est, quia reverentia debita sacramento præponderat omnib[us] bono, sive privato, sive publico. part. 5. tract. 11. ref. 1. in fine, & 46.

28. Unde primò, si Sacerdos iter a- Et sic Sacer- gens cum aliis, ab uno sociorum audi- dos non potest ter in Confessione, sibi in ingressu syl- retrocedere, vae parati insidias, tenetur potius mori propterea sylvam ingrediendo, quam fuga, aut re- quod in Con- trocessione Confessionem suspectam confessione au- reddere. Idque etiam si esset in peccato dierit in im- mortalit[er], nam deberet sibi providere gressu sylva de actu contritionis, & ingredi, alio- parari sibi qui socii irruerint in pœnitentem, insidias, qui factum revelavit. Licet enim ta- lis retrocessio de se non foret manife- stativa sigilli, esset tamen manifestativa ex circumstantiis: supposito quod nullo honesto titulo rem totam cooperire pos- set absque eo, quod Confessionis facta suspicio oriri possit. p. 5. t. 11. ref. 46. §. Ez quibus.

29. Secundo, si Sacerdos ex Confes- Nec commu- sione cognosceret, in vino, quod con- nionem omi- neare debet, immixtum esse venenum, tere sacri nec posset, aut sacram omittere, aut sanguinis, vīnum aliud petere sine suspicione re- cui severit velata Confessionis, teneretur tale vi- admīxsum esse num sumere, & Deo se commendare, venenum. etiam si esset in malo statu, & non posset confiteri. Sotus in 4. *listim. 18. question. 4. art. 5.* quia fractio sigilli, etiam indirecta, est per se, & intrinsecè mala; unde nulla potest necessitate justificari. ibid. §. Secundo.

30. Quod si quis impie Confessarium Quid si Con- interroget subjuramento, si in Con- fessarius in- fessione peccatum aliquo[rum] audierit, terrogetur responderet Sotus *ibid.* Non posse ne subjuramen- gare, quia mentiri in nullo casu licet; to, num Per- fed debere objurgare interrogantem, trus tale quamvis judiceni, quod talia interro- peccatum get. Ego vero existimo cum Graffio p.1. confessus sit lib. 1. cap. 23. num. 3. posse jurare, se illud nescire, subintelligendo, tanquam homi- ni subjectum. Et si compellatur jurare, an audierit, idem jurare posse subintel- ligendo, tanquam purum hominem. Et tandem si impius urgeat, an audierit ut Deus, jurare etiam posse, se non audisse, subintelligendo ad modum causa principalis. Et ratio est, quia cum his restrictionibus non jurat fal- sum, & amphibologia ex rationabili causa non est illicita, ut dictum est V.

Iura-